

BOEKBESPREKINGEN

F. LEUTHARDT, *Lehrbuch der physiologischen Chemie*. Walter de Gruyter en Co., Berlin 1957, D.M. 42.-

Van LEUTHARDT's boek zijn in 5 jaar 4 oplagen verschenen. Dit moge reeds voor de kwaliteit van het boek spreken.

De laatste (13e) druk handhaaft in principe het skelet der laatste uitgaven. Alle hoofdstukken vertonen echter duidelijk de sporen opnieuw grondig bewerkt te zijn. In een voorafgaande druk werd de citroenzuurcyclus in een eigen hoofdstuk samengevat. Overeenkomstig de stand van ons tegenwoordig weten werd ook aan het probleem van de fotosynthese een plaats ingeruimd. De nieuwe auteursindex en de meer uitgebreide bibliografie zijn m.i. waardevolle aanwinsten teneinde bepaalde onderzoeken op te sporen en zich over een bijzonder onderwerp vlug te oriënteren. Sommige hergroeperingen verhoogden het logisch verband.

Wie slechts een boek wenst met de „ondertitel”: Wat moet ik als minimum weten om voor het examen te slagen, zal van een werk met 900 bladzijden schrikken. Maar elke poging om een uiterst beknopt en daarbij wetenschappelijk goed verantwoord boekje te vinden zal vermoedelijk op een mislukking uitlopen. Het geschikte model hiervoor zou misschien LEUTHARDT's boek in zijn vooroorlogse, door EDLBACHER geschreven vorm geweest zijn. Wie daarentegen een diepere belangstelling heeft voor een werk over fysiologische chemie dat de nadruk legt op de meer medische vertakkingen, die b.v. met de problemen van de stofwisseling der mineralen, de ossificatie, voedingsleer enz. ook in 't bijzonder de interesse van de tandarts raken, zal met de keuze van het boek van LEUTHARDT een voortreffelijke greep doen. De moeilijke materie is helder geïnterpreteerd, en het geheel vloeiend en boeiend geschreven.

Dr. E. HECHT